

הנשים המשרתות בחיל, ולהכניס שינויים בתכניות האימונים שלהן.

91% מבין סגני-המשנה שהתגייסו לצבא האמריקאי במשך 1964 היו בוגרי-קולג'. אחוז זה גדול כפלים מאחוז הקצינים בעלי אותה השכלה שהתגייסו ב-1950.

האחוז הכללי של בוגרי-הקולג' בקרב קציני ני הצבא גדל מ-48.9% ב-1954 ל-72.9% ב-1964. ב-משך אותה תקופה הוכפל אחוז הקציני נים בעלי תארים גבוהים יותר והגיע ל-8%.

בעת ובעונה אחת, מרחיבים את אפיקי שריונית הלימוד ל-קצינים בבתי-ספר צבאיים, וזאת על מנת לוודא התקדמותם האישית של המשרתים שירות פעיל, למשל — בפורט ליונוורת, ביה"ס לפרו"מ של הצבא האמריקאי, והגדל קיבול הקורס הרגיל, בן תשעה החודשים, מ-546 מקומות ל-640, ובקורס המקוצר, בן ארבעה וחצי חודשים — מ-490 ל-648 מקומות.

האינטנסיביות של הלימודים בליונוורת משתקפת בכך, שהחניכים לומדים לימודים מאורגנים שש שעות ביום, ולאחר מכן מוטלת עליהם עבודה עצמית רבה של לפחות שלוש שעות. רוב החניכים הם קפיטנים בגיל 35-36; ואילו לפני עשר שנים למדו בליונוורת כמעט רק לויס-קולונלים — שהיו, כמובן, קשישים יותר.

בשלב זה מצויים 12,000 בוגרי ליונוורת ב-שירות סדיר בצבא ארה"ב.

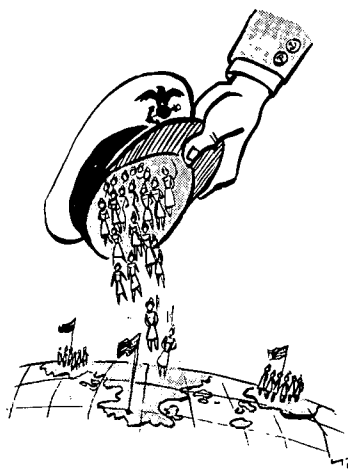

מזה שנים אחדות הונהג בצבא של סין נוהג לפיו על כל קצין וקצין לשרת חודש אחד בשנה כטוראי באחת היחידות. המטרה — ליכוד בקרב הצבא, ולגבי קצינים בכי רים — הקניית ידיעה בלתי-אמצעית ומציאותית על ה"יום-יום" הצבאי של אימונים ושירות, כפי שהנו בהווה. על המתבונן בתצפית לום זה — בו משוחח גנרל, "טוראי-זמני", עם טירוניה של היחידה אשר, "אימצה" אותו למשך חודש — להחליט קודם-כל מיהו כאן ה"אלוף-טוראי-לחודש".

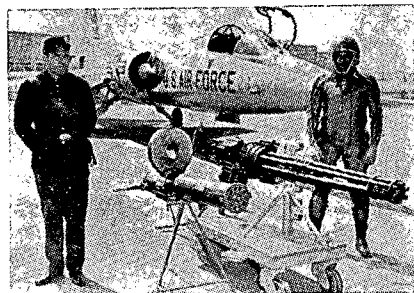
ההמשכיות המקיימת במדים ובמסורת — היא מסורת עבר המגיעה אל הרחק מעבר ל"ארמאכט" של היטלר, אל הצבא הפרוסי של תקופת הקיסרות-הגרמנית. למען האמת, יצוין כי ישנו הבדל, ולו זעיר: לגבי הקסדה, שצורתה שונתה במקצת (ודומה עתה לזו הסובייטית); וכמובן, תת-המקלע בעל ה"תוף" הוא מן ה"משפחה" הפינית-הסובייטית. אך, כמובן, שלא בכל אלה העיקר — מצעדו והופעתו של חייל זה — חייל הנמר נה על צבא שבשמו המלא לא נעדרת כיום אף המלה "לאומי" — מדברים בעד עצמם.

מטה ה"מארינס" של ארה"ב דן עתה בכובד ראש ב-83 המלצות ועדה שהוקמה זה מכבר במטרה לבדוק את אפשרויות השירות של נשים בחיל.

בין ההמלצות. להרבות בגיוס נשים לבסיסיים שמעבר לים — כמני, למשל, בנציגויות ארה"ב בחו"ל; להרחיב את מספר הבסיסים שאליהם נשלחות נשים — ועוד החלטות ברורות דומה. כוללית — הומלץ לשפר את תנאי חייהן של

זה לעומת זה — המקלע הבינוני "גאטלינג" שהיה נהוג בארה"ב לפני מאה שנה (משמאל, כשלידו אדם הלבוש מדים מתקופת מלחמת האזרחים), למול "אחיז" הוודרני (שלידו טייס בחליפת-ניסוי) — תותח אוטומטי "וול-קן" בן 20 מ"מ, המהווה חלק מחימושו של מטוס-הקרב הסילוני F104, "סטארפיטר". ל"גאטלינג" מערכת קנים מסתובבת, המסורבבת על-ידי ארכובה, והכדורים מסופקים לתוכם מן התתקן דמוי-הסופגניה המורכב מעל לבית-הבליעה. ל"וולקן", לעומת זאת, עצמת אש הגדולה פי עשר מזו של המקלעים שבמטוסיה-הקרב של מלחמת-העולם השנייה, ויש טוענים שהוא המהיר בעולם כיום מבין תותחי-המטוסים.

בתחרות גומלין בקליעה, שהתקיימה בעוד, גברה נבחרת צבאית-בריטית על נבחרת ה"צבא האתיופ"י בשעור 1254:1159, וזכתה בר"פסל הכסף, שבו החזיקו האתיופים מאז נצחונם הביתי על הבריטים באפריל 1963.

הבריטים היכילו עליונות מלרעת ברובה זעיר ובאקדה, אולם ברובה-שירות היה המאבק כמעט שקול, ונראה שאת נצחונם בהפרש נקודות קטן של הבריטים יש ליחס, במידה לא מעטה, לרוח העז: שנשבה בשדה-המטוסים, שהאתיופים לא היו מורגלים בה.

ירחון-קצינים צרפתי פירסם זה לא כבר, במסגרת מאמר יסודי על מהותן ומגמותיהן של "שתי הגרמניות" ושל צבאותיהן, תצלום שנועד לאפיין את צבא גרמניה-המזרחית, ולדעת הירחון יש בו מן המאלף. את ה"מורסר-השכל" של התצלום סיכמה הכתובת: —